

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid](#) [\[Link\]](#).

Besluit in zaak 1747/2018/FP betreffende de weigering van de Europese Commissie om toegang te verlenen tot documenten met betrekking tot een wetswijziging

Besluiten

Zaak 1747/2018/FP - Geopend op 15/10/2018 - Besluit over 28/11/2018 - Betrokken instelling Europese Commissie (Opgelost door de instelling) |

De zaak had betrekking op de weigering van de Europese Commissie om in te gaan op het verzoek van een dierenrechten-ngo om het publiek inzage te geven in documenten met betrekking tot de berekeningen die zijn uitgevoerd om het gebruik van dieren te ramen voor een ontwerpeffectbeoordeling bij de ontwerpverordening tot wijziging van de REACH-verordening.

De Commissie weigerde die inzage te geven op grond van het feit dat de openbaarmaking van die documenten de bescherming van het besluitvormingsproces ernstig zou ondermijnen.

In de loop van het onderzoek stelde de Ombudsman de Europese Commissie voor om het inzageverzoek van de klagers opnieuw te beoordelen, daarbij terdege rekening houdend met een recente uitspraak van het Hof van Justitie betreffende inzage in documenten die verband houden met wetgevingsinitiatieven.

De Ombudsman stelde de Commissie voor het publiek inzage te geven in de documenten. De Ombudsman werd door de partijen geïnformeerd dat de documenten in de loop van het onderzoek werden vrijgegeven en daarom werd de zaak gesloten.

Achtergrond van de klacht

1. De Commissie werkt momenteel aan een voorstel tot wijziging van Verordening 1907/2006 van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en

beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH).

2. PETA (People for the Ethical Treatment of Animals) is een niet-gouvernementele organisatie voor de bescherming van dierenrechten. Op 6 april 2018 heeft PETA de Commissie verzocht haar toegang te verlenen tot de documenten met de berekeningen ter raming van het gebruik van dieren voor de ontwerpeffectbeoordeling „Herziening van REACH-bijlagen voor stoffen met nanovormen — Elementen in het kader van Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad inzake de registratie, beoordeling, overweging”.

3. Op 6 juni 2018 heeft de Commissie op grond van artikel 4, lid 3, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 [1] geweigerd om het publiek toegang te verlenen tot de documenten op grond van het feit dat openbaarmaking de bescherming van het besluitvormingsproces ernstig zou ondermijnen.

4. Op 25 juni 2018 heeft PETA een verzoek tot herziening ingediend (een zogenaamde „bevestigingsaanvraag”).

5. De Commissie heeft de termijn voor het beantwoorden van het verzoek tot herziening tweemaal verlengd, namelijk op 13 juli en 6 augustus 2018. Klager heeft vervolgens een e-mail naar de Commissie gestuurd waarin wordt verklaard dat het niet beantwoorden van het verzoek om een nieuw onderzoek door de Commissie als een weigering zou worden beschouwd, tenzij de Commissie uiterlijk op 24 augustus 2018 heeft geantwoord.

6. De Commissie heeft geen antwoord gegeven op het verzoek om een nieuw onderzoek, zodat PETA zich op 5 oktober 2018 tot de Ombudsman heeft gewend.

Het onderzoek

7. De Ombudsman heeft een onderzoek geopend naar de weigering van de Europese Commissie om het publiek toegang te verlenen tot de documenten met de berekeningen die zijn uitgevoerd om het gebruik van dieren te ramen voor de ontwerpeffectbeoordeling, „Herziening van REACH-bijlagen voor stoffen met nanovormen — Elementen krachtens Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad inzake de registratie, evaluatie, overweging”.

Argumenten van partijen

Argumenten van de Commissie

8. De Commissie voerde aan dat de gevraagde documenten deel uitmaakten van de interne beraadslagingen en raadplegingen binnen de Commissie en dat de openbaarmaking ervan het besluitvormingsproces van de Commissie ernstig zou ondermijnen. Op basis daarvan heeft de

Commissie, na te hebben geconcludeerd dat klager geen hoger openbaar belang heeft aangetoond, de toegang tot de gevraagde documenten geweigerd, onder verwijzing naar artikel 4, lid 3, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1049/2001.

9. Zij heeft de klager echter meegedeeld dat het definitieve effectbeoordelingsverslag openbaar zal worden gemaakt zodra de verordening van de Commissie tot wijziging van Verordening 1907/2006 is vastgesteld.

Argumenten van klager

10. Klager stelde dat de REACH-verordening betrekking heeft op kwesties van aanzienlijk openbaar belang. Volgens de klager schatten de dierberekeningen het aantal dieren dat in verschillende regelgevingsscenario's zou worden gebruikt. Zij verklaarde dat de Commissie in de effectbeoordeling onvoldoende informatie heeft verstrekt over de geraamde cijfers en aantallen dieren die zouden worden gebruikt. Het standpunt van de Commissie over wat deze cijfers en cijfers betekenen, kan derhalve niet worden geverifieerd.

11. Daarnaast merkte de klager op dat hij de ontwerp-verordening met verscheidene vertegenwoordigers van de lidstaten heeft besproken en concludeerde dat zij verschillende interpretaties hebben van de gevolgen van de ontwerpverordening voor het gebruik van dieren. Klager heeft zijn e-mailcorrespondentie met het Verenigd Koninkrijk en Duitsland gevoegd als voorbeeld van verschillen in begrip. Zo kan het gebruik van dieren in het kader van REACH pas volledig worden begrepen nadat de berekeningen openbaar zijn gemaakt en dus vóór de vaststelling van de verordening zijn geverifieerd en herzien. Gezien het korte tijdsbestek voordat de voorgestelde verordening wordt aangenomen, is klager van mening dat de gevraagde documenten zo spoedig mogelijk openbaar moeten worden gemaakt.

12. Daarom pleitte klager voor versterking van de democratie door openheid, verantwoordingsplicht en het recht van de burgers om alle informatie te controleren waarop wetgevingshandelingen zijn gebaseerd. Hij was van mening dat de Commissie geen transparant raadplegingsproces met de belanghebbenden heeft gevoerd.

13. De klager voerde aan dat „*de documenten die [de Commissie] in het kader van het wetgevingsproces voorbereidt en ontwikkelt, precies de basis vormen voor de wetgevingsmaatregelen waarmee de burgers zichzelf mogen kennen*” en dat derhalve „*geen algemeen vermoeden van vertrouwelijkheid van toepassing is op dergelijke effectbeoordelingen en bijbehorende documenten*”. In zijn redenering verwees klager naar de arresten in de zaken *ClientEarth/Commissie* [2] en *Turco* [3], alsmede naar de verklaring van advocaat-generaal Bot [4]. De klager was van mening dat volgens overweging 6 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 „*zoveel mogelijk dergelijke documenten rechtstreeks toegankelijk moeten worden gemaakt*”. In dat verband voerde de klager aan dat de openbaarmaking van de betrokken documenten alleen kan worden geweigerd indien de openbaarmaking ervan een „*substantieel effect op het besluitvormingsproces*” zou hebben en verklaarde hij dat het risico van ondermijning van het beschermde belang redelijkerwijs te voorzien en niet louter hypothetisch moet zijn, wat de

Commissie volgens klager niet heeft aangetoond.

Beoordeling van de Ombudsman

14. De Ombudsman benadrukte de urgentie van de onderhavige zaak. Klager wenste toegang te krijgen tot de gevraagde documenten om hem in staat te stellen ten volle deel te nemen aan het democratische debat over de inhoud van de voorgestelde wetgeving. Aangezien de Commissie niet tijdig een bevestigend besluit heeft genomen, achtte de Ombudsman het passend om onmiddellijk een voorstel voor een oplossing in te dienen.

15. De Ombudsman merkte op dat de oorspronkelijke besluiten van de Commissie leken te impliceren dat de Commissie van mening was dat er een algemeen vermoeden bestaat dat de toegang tot de gevraagde documenten kan worden geweigerd (omdat openbaarmaking het besluitvormingsproces van de instelling ernstig zou kunnen ondermijnen).

16. De Ombudsman merkte echter op dat de zeer recente jurisprudentie van het Hof van Justitie (vanaf september 2018) nu heeft vastgesteld dat documenten die betrekking hebben op effectbeoordelingen met betrekking tot voorgestelde wetgeving niet onder een algemeen vermoeden van niet-openbaarmaking vallen [5]. Elke weigering van toegang tot een document, of delen van een document, moet worden gestaafd met een motivering waaruit blijkt dat het verlenen van toegang specifiek afbreuk zou doen aan een in artikel 4 van Verordening 1049/2001 beschermd belang.

17. De Unierechter heeft vastgesteld dat de openbaarmaking van deze documenten de transparantie en de openheid van het wetgevingsproces als geheel kan vergroten en aldus het democratische karakter van de Europese Unie kan versterken door haar burgers in staat te stellen die informatie te controleren en te proberen dat proces te beïnvloeden [6].

18. De Ombudsman heeft derhalve voorgesteld dat de Europese Commissie uiterlijk op 5 november 2018 haar besluit over het verzoek om herziening moet uitbrengen en daarbij terdege rekening moet houden met de recente uitspraak van het Hof van Justitie over de toegang tot documenten in verband met wetgevingsinitiatieven [7] en met de argumenten van de klager van algemeen belang.

Beoordeling van de Ombudsman na het voorstel voor een oplossing

19. De Europese Commissie heeft de Ombudsman meegedeeld dat zij de documenten aan klager heeft vrijgegeven tijdens het onderzoek van de Ombudsman, in feite op de dag voordat zij het oplossingsvoorstel van de Ombudsman ontving.

20. Daarnaast heeft klager de Ombudsman meegedeeld dat hij, na ontvangst van de documenten, contact heeft opgenomen met de Commissie om verdere verduidelijkingen te

vragen. De Commissie heeft de klager onverwijld alle relevante informatie verstrekt. De klager bevestigde vervolgens dat hij zijn klacht betreffende de toegang van het publiek tot een oplossing achtte.

21. De Ombudsman merkt op dat het besluit van de Commissie in deze zaak de legitimiteit van het wetgevingsproces versterkt en de transparantie en de democratie in de Europese Unie vergroot. De Ombudsman is ingenomen met de constructieve aanpak van de Commissie om de zaak op te lossen en positief en snel te reageren op het verzoek van klager om verduidelijking over de inhoud van de documenten, zodra deze zijn vrijgegeven.

Conclusie

Op basis van het onderzoek sluit de Ombudsman deze zaak af met de volgende conclusie :

De Ombudsman sluit de zaak zoals geregeld door de Europese Commissie.

Klager en de Europese Commissie zullen van dit besluit in kennis worden gesteld.

Emily O'Reilly

Europese Ombudsman

Straatsburg, 28/11/2018

[1] Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie, beschikbaar op <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001R1049&rid=1>.

[2] Arrest van het Europees Hof van Justitie van 4 september 2018, *ClientEarth/Commissie*, zaak C-57/16 P, ECLI:EU:C:2018:660.

[3] Arrest van het Europees Hof van Justitie van 1 juli 2008, *Zweden en Turco* , gevoegde zaken C-39/05 P en C-52/05 P, ECLI:EU:C:2008:374.

[4] Advocaat-generaal Bot, zaak C-57/16 P, *ClientEarth/Commissie*.

[5] *Arrest ClientEarth/Commissie*, punt 109.

[6] *Arrest ClientEarth/Commissie* , reeds aangehaald, punt 94.

[7] Arrest van het Europees Hof van Justitie van 4 september 2018, *ClientEarth/Commissie*, zaak C-57/16 P, ECLI:EU:C:2018:660.

